

ТЪРГОВСКО-ПРОМИШЛЕНА ЗАЩИТА

Вѣстникъ за търговска и индустриална защита и информация.
Редакторъ - издателъ: П. Д. Драгулевъ.

Издава три пати седмично в понеделник, среда и петък.
АБОНАМЕНТА Е:
Годишно 150 лв., 1/2-год. 80 лв., 3-месечно 45 лв.
Абонамента започва на всеки 1-во число от месеца. — винаги предлагата

Цените за обявите са:
За кв. сантиметр 2-50 лв. за годишни, вестални, некролози 1-50 лв. за едно публикуване; базисен, решение, циркуляри и протоколи по 1-50 лева; регистрация на търговски и индустриални фирми 10 лв.
Всичко що се отнася до весталка се адресира: до "Търгов.-Промислена Защита", Варна, "Вестник" 8.

ИТАЛИЯНСКА И БЪЛГАРСКА ТЪРГОВСКА БАНКА

Капиталъ 24,000,000 лв. резерви 1,705,000 лв.

основана отъ „Банка Комерциале Италиана“, Милано.

Капиталъ лири Итал. 500,000,000, резерви лири Итал. 280,000,000

Варненски клонъ

Извършва всички банкови операции

Насетна служба („Safes“)

Дава подъ наемъ касети за ценни книжа, бижутерии и пр. по следните условия:

Размѣръ на касети:	полугодишенъ наемъ	годишенъ наемъ
10 на 26 на 53 см.	лв. 150	лв. 250
18 " 26 " 53 "	" 250	" 400
37 " 26 " 53 "	" 500	" 800
18 " 51 " 53 "	" 500	" 800
37 " 51 " 53 "	" 1000	" 1750

Пътнишки чекове („Travellers Cheques“)

Въ английски лири, италиански лири, долари и французски франки удобни за пътници и студенти, платими при представяне въ всичките страни на света като банкноти, безъ предварително извѣстие, и безъ формалности.

Отъ Банката.

КЕРАМИЧЕНЪ ОТДЕЛЪ

Българско-Чехско Акционерно Д-во за Захарна Индустрия — Гор. Орѣховица

ПРОИЗВЕЖДА разни видове огнеупорни двойно пресувани тухли, блокове, клинове, огнеупорно брашно.

Огнеупорността на тези изделия е изпитана въ Вишето Техническо Училище въ Прага, където се констатира, че тя е 1720° С.

КАХЛОВИ готварски печки и за стопление на став, приспособени за горене на дърва и кам. въглища.

Марсилски керемиди и машинни тухли.

Изисквайте най-износни оферти отъ фабриката.

Телеграфенъ адресъ: „Захарната“ Гор. Орѣховица.

САСОНЪ ПИНКАСЪ & С^о

Централа СОФИЯ. Клонъ ВАРНА.

Търговия съ кожи и върнени храни.

Телегр.: ПИНКАСФЕЛЕ.

SOCIETA ITALIANO DI SERVIZI MARITTIMI

Вързи рейси пощенски и търговски отъ Италия за Египетъ, Сирия, Гърция, Турция, Черното-Море и за Дунава.

Линия Тиренско Море — Дунава съ отбивания въ Варна и Вургасъ отъ и за по главните италиански пристанища и Марсилия.

Професионалните съюзи.

Закри се конгреса на съюзенитѣ отъ цѣла България търговци. Неговите решения още не сж станали достояние на широкитѣ маси. Ние сжщо нищо още точно, нищо конкретно не знаемъ. Но у насъ не се ражда ли то на мигъ какво и да е съмнение, че тѣ сж проникнати само отъ здравъ разумъ, само отъ добри желаниа къмъ съсловието и страната, че оказватъ на петниекитѣ вужди на търговцитѣ, че посочватъ добритѣ пътища, по които би следвало да се върви за да се превъзмогнатъ търговскитѣ мъжнотии и мъжнотинитѣ на отечеството и че, ако представатъ икаккви искания къмъ държавата, тя искания сж и справедливи и удовлетворими, но сжщевременно, че тѣ сж искания за общото, за взаимното подобрене на халтѣ, който е пригисналъ и търговцитѣ, и индустриалцитѣ, и занаятчинитѣ, пъкъ и самата държава. Не се съмняваме, че тия решения стоятъ надъ всяка стравѣ, надъ всяки егоизъмъ, надъ всяка честолюбива прищевка и че сж едно добро оказание какъ би следвало да се строи, какъ би следвало да се гради и то само стопанска бжднина на България. Не се съмняваме въ това, защото търговска България проводи въ конгреса на търговцитѣ, станалъ на 7, 8 и 9 того цветътъ на своитѣ достойни избраници, невроводя умътъ и мозъкътъ на съсловието да промисли, да начертаетъ онзи генераленъ чертежъ, по който ще трябва да се строи и ще следва да се гради стопанското бжднце на страната. Не се съмняваме и въ това не се сипраме на самата дейностъ на конгреса.

Но ние пакъ идемъ да се спремъ на онисая на професионалното одружаване и съюзяване; на значението на професионалните съюзи за живота въобще и частно за живота на самитѣ съловия, на самитѣ професионални корпорации и за държавата, по отдѣлно.

Ако всеки единъ гражданинъ, за своята индивидуална пужда, за своето равнитие въ професията си и за помпѣка си, се намира въ договоръ съ държавата за да може да работи подъ егидата на законитѣ ѝ, да охранява благата си, които съ своя индивидуаленъ трудъ придобива и да е спокоенъ, когато легне и стане сутринъ за да иде на работата си, толкова повече тия договорни отношения трябва да се очертаватъ

между държавата и индивидитѣ, които действуватъ обединено, които съставляватъ едно корпоративно тело, на което всеки единъ отъ индивидитѣ е делегирагъ правата си да ги представява и застъпва.

Смисъла, прочее, на корпорациитѣ, на одруженията, на по-малкитѣ или по-голтѣмитѣ съюзи е тоя, че тѣ сж явяватъ въ правоотношенията съ държавата като мандатори, като делегирани представители на личноститѣ чрезъ една своя организирана професионална корпорация, която действува въвъ основа на другъ съвдаденъ между личноститѣ и нея договоръ, признатъ, приетъ, санкциониранъ отъ държавата — устава.

Предполага се, че една корпорация, одружение или съюзъ, на законно основание сжществува и действува, тя е събрала около себе си хора на разума, които сж преотетъпили правдата си на представителството и застъпничество на яца умни, по умни и най-умни, между всички отдѣлни индивиди въ корпорацията. Следователно, предположението е, че правата и интереситѣ на отдѣлните индивиди, застъпвани отъ корпорацията, чрезъ представителството и застъпничеството на умнитѣ, по-умнитѣ и най-умнитѣ нейни ръководители и представители, биватъ най-добре представлявани и застъпвани.

Ето, това е значението на корпорацията, одружението или сжюза — тя обединява борбъ отъ едентични права и интереси въ едно общо цѣло и ги представява, и се застъпва, и ги зацщитава като свои, като истъква за зацщитници и застъпници най-умнитѣ, най-авторитетнитѣ си хора, които въ всяко действие, въ всяка акция, въ всяка постъпка упражняватъ влиянието на нейния авторитетъ и сила — колкото тя е по-разумна, колкото е по-сплнна, колкото е по-компактна, доближавайки до народа, представлявайки частъ отъ народа, толкова повече нейна авторитетъ бива голѣмъ, толкова по-вече тя бива силна и думата ѝ се олуша.

България има своя цѣлокупенъ стопански народъ — търговския, индустриалния, занаятчиския и земеделския. Да, има още и другъ народъ — работническия. Но за него ние не се обвързваме сега да говоримъ. Дори за земеделския народъ ноше говоримъ. Ще спремъ само върху тая частъ отъ народа, стопанския народъ, който се

числи къмъ търговцитѣ, индустриалцитѣ и занаятчинитѣ. Тѣмъ ще обърнемъ вниманието върху следното:

Ако интереситѣ и правата, които иматъ отдѣлните индивиди отъ всяка една отрасль, или отъ всяко едно съсловие, било търговско, било индустриално или било занаятчийско, сж едентични съ тия на цѣлокупността на съсловието или на отрасъла, има ли смисълъ и значение дѣленieto и поддѣленieto на корпорации, дружества и съюзи? Има ли нужда и мѣсто, напримеръ, търговско съсловие, отъ най-едрия до най-дрбния търговецъ, да се дѣли на съюзи и съюзчета, които да си взаимновраждуватъ, да си съперничатъ, да си противодействуватъ и да се самоунищожаватъ. Има ли смисълъ и значение? Има ли нужда и мѣсто да правитѣ това сжщото помежду си индустриалцитѣ или занаятчинитѣ?

Въ мисълта на много неразумни хора — да не кажемъ демагози — е легнало убеждението, че всяки браншъ, всяка дребна група, като работи сама за себе си, като уреди на противника си, тя ще опечели, тя ще иде напредъ. Така мислятъ напоследъкъ нѣкои отъ Книжарския Съюзъ. Но жестоко се мамятъ.

Съюзитѣ, голѣмитѣ съюзи, които представляватъ отъ себе си народната сила, не сж потребни само да представляватъ и настоячо да застъпватъ дребнави интереси на съловията, отъ които произхождатъ. Тѣ иматъ много по-висока задача: да улесняватъ пътя, въ който държавата ще трябва да върви за да достигна народния напредѣкъ и да ѝ съдействува въ това съ умѣтъ си, съ познанията си, съ силата и енергията си и съ влиянието си.

Български Търговски Съюзъ, както и Български Индустр. съюзъ, напримеръ, като разбраха, че не е възможно всичко да се очаква отъ Б. П. Б. предприеха да основатъ банки. И тѣ ще ги направятъ, защото сж силни, защото разбиратъ. че тѣхнитѣ съловия не бива да сж само тѣжестъ на държавата.

Но за тия страни на вървеса до пъти, защото въ тоя брой не разполагаме съ мѣсто. Върв.

Къси съобщения.

Англия купи отъ Русия влато на стойностъ 900,000 англ. лири или 602,100,000 лева.

Износа на въглищата отъ Англия е въ криза — загубата на износа за 1924 год. спрямо 1923 год. е по-малка съ 17.8 мил тона.

Социолога Ренаръ е констати- ралъ, че въ Франция фабрич- нитѣ работници по брой сж по- вече жени.

По известия отъ чехословак- ното банково управление, опти- цията на банкнотитѣ въ Чехо- славия е намалена съ 140 ми- лиона корони.

Ромънската Народна Банка получи продължение съ още 30 години привилегията да издава банкноти.

Въ честъ на 650-годишнината отъ основаването на Амстер- дамъ ще се въздигне единъ държакъ музей, въ който ще се помѣтятъ главнитѣ живо- писни произведения на холанд- скитѣ ученици.

Въ Полша 39 банки се съю- виха. Спестяванията, начиная отъ 1 януари до 28 февруари г. г. пораснаха отъ 32 милиар- да на 42 милиона злато.

До 27,000 вагона още нева- несент кукурузъ иматъ сърби- тѣ. Изнесли сж до 1 юни всич- ко 350 вагона.

Унгарската Народна Банка на- мали лихвения процентъ отъ 10 на 9 на 100, ломбардния процентъ отъ 11 на 10 на 100.

Отъ Петроградъ сж пренесени въ Лондонъ 120 сандъка съ 2 милиона англ. лири. Тая сума е депозирана за стока, която Русия възнамерява да купи.

Шотландскитѣ влакове сж снаб- дени съ апарати за безжични телеграфъ. Съ това фирма се, че е решена проблемата за из- бѣгване съблъсканията и не- щастията при пътуването.

Въ Лондонъ е починалъ зна- менития ученъ природоснита- телъ Д-ръ Батлеръ, който е си- стематизиралъ и е далъ имената на 2000 бубулички.

Япония тържествено е от- правила победата на флота- та си при Цусима съ руско- японската война.

Наследницитѣ на Хюго Сти- пещъ сж въ спорове за подѣл- бата на наследството си.

Около Турно работницитѣ, прекосявайки една стара къща, сж намерили бюста на Михелъ Анджело, който той самъ билъ изработилъ.

Преговоритѣ за конкордатъ между Ватикана и Букурещъ сж прекъснати отъ светия Пре- столъ, защото ромънското при- вилегиято, съ издаване закона за конфесоналнитѣ (вървоно- веднитѣ) училища е дълбоко на- рушило традиционнитѣ права на католическата църква.

Отъ речитѣ въ търгов- ската камара.

Единъ отъ достойнитѣ пред- ставители на габровската ин- дустрия въ търговската ни ка- мара е и нейна действителенъ членъ г. Петръ х. Стойчевъ — Цанковъ. Съ нѣколцина свои колеги той зае идното мѣсто на лидеръ въ камарата и по въпроси, които основно позна- ва, винаги взима думата да из- каже своето компетентно мнѣ- ние. Единъ отъ тия които съ компетентностъ говориха за да се изкажатъ по реферата на и. д. главния секретаръ г. Сп. Спи- ровъ по законопроекта за въ- мѣнение закона за насърчение мѣстната индустрия, бѣше и г. х. Стойчевъ.

Въ увода на речта си г-нъ х. Стойчевъ изказа своята ад- мирация къмъ г. Спинова за хубавитѣ мисли, които е явне-

ствъ чрезъ прочетения отъ по- следния рефератъ.

„Тия мисли и пие габровски- тѣ промишленници, нѣмного интересувани се отъ възна- рения въ реферата законопроекта, не единъжъ сме се накавали, не единъжъ формално сме ги из- тѣквали при нѣи удивитѣ слу- чая, когато е требвало да ги усвоятъ и на дълбоко осъществятъ ония, отъ които зависи да ка- жатъ последната си властна дума по закона“, каза г. х. Стой- чевъ. „Ние сме проучвали не единъжъ въпроса и сме дошли до становището, че закона за насърчение мѣстната индуст- рия треба да бѣде продълженъ за още единъ периодъ поне отъ 20 години, за да не се провали нашата още тъй млада и тъй не затвърдена индустрия — да не иде въ пропастьта всичко онова, което е вложено въ нея презъ изтеклитѣ 25 години чрезъ човешкия трудъ, чрезъ скъпнитѣ и много осъждани ка- питаали и чрезъ едно небивало напръжение на духътъ и въ- рата за утрешното добро бѣд- же на нашата страна.

„Правени сж голѣми жертви, г-да, и тези жертви, иначе, ще отидатъ на вѣтъра, ако зако- нитѣ не бѣде подобрени и срока за насърчението не бѣде про- дълженъ поне още за 20 години. И азъ вѣрвамъ, че на чело на българската държава, отъ която за нейното собствено иконо- мическо превъзмание ние не- каже жертви — за да градимъ нейното стопанско бѣдѣще — има хора съ чутѣ на добри патриоти, има хора, които добре ще ни разбератъ за да не от- кажатъ отъ да се вслушатъ въ нашиятъ гласъ и въ гласътъ на ония, които искатъ да ра- ботятъ подъ протекцията и об- лагитѣ на държавата за нейно- то, както казахъ, собствено икономическо и стопанско пре- възмование. Азъ съмъ уфренъ, че закона ще стане законъ.“

„Има, обаче, нѣкои несъб- равности въ законопроекта, ко- то ще треба да се премахнатъ за да стане закона законъ добръ и полезенъ на целта си; да се направятъ нѣкои измѣнения въ закона, съвѣтамъ азъ, е наложително. Това, впрочемъ, се на- тъкна и отъ референтика. Единъ малкъ анализъ ще ви убеди въ това мое твърдение. Азъ почвамъ отъ

първото изменение,

което ние искаме. То е да не се определятъ, както бѣше до сега въ стария законъ, точно кои индустрии ще се насърчаватъ, защото въ такъвъ случай за- конъ не ще може да въведе и въведе много нови, изродили се следъ създаването му, индустрии.

„Странно е, но е фактъ, че по чл. 5 отъ днешния законъ за насърчение на мѣстната индустрия, индустрии, напримеръ, спиртната, бирената и други, възникнали следъ 1905 г., не требвало и не могатъ да се пол- зуватъ отъ облагитѣ на закона. Ние заставаме на гледището, че индустриитѣ не могатъ да сж неравни предъ закона и държа- вата — тѣ треба да се прива- риватъ, независимо отъ която го- дина и да сж. Ако добре съмъ схваналъ, така е истъкнато и отъ референтика: той иска при- равнението на всички индуст- рии подъ еднаква закрила на закона. Искаме го и ние.“

„Малкитѣ индустриали пред- приятия, които работятъ съ по- малко конски сили, като мли- менитѣ, маслопроизводителитѣ, или по-големитѣ занаятчийски, заслужаватъ сж така внима- нието на държавата и закона. Тѣ сжщо треба да се покрови- телствуватъ отъ закона, като се въпреки и въ тѣхъ единъ existence minimum отъ конски сили, до които покровителство- то и насърчението по тоя за- конъ могатъ да се допусчатъ. Ние мислимъ, че тоя minimum

не може да отива по-надолу отъ 5 конски сили. Предприятията, които произвеждатъ съ по-мал- ко отъ установения minimum сили или по-единично съ му- кулна сила произвеждатъ, не бива да се ползватъ по отѣл- но отъ облаги — тѣ треба да се коопериратъ, да умножатъ силитѣ си, да засилатъ произ- водството си и да придобитъ права на облаги.

„Да се сира и на въпроса за данцитѣ на индустриалцитѣ. Кава се, че индустриалцитѣ не плащатъ данци. Това не е вѣрно. Индустриалнитѣ пред- приятия плащатъ данци и да- нци доста голѣми. Обаче, ние стоимъ на гледището, че тия предприятия не треба да пла- щатъ данци на производител- ния си капиталъ. Нѣмаме и не можемъ да имаме нищо про- тивъ, ако другия капиталъ, кой- то отива за личитѣ нужди на индустриалеца, се облага. Това треба и да стане. Но капиталъ за издръжка на производството да не се облага.

„Ида на въпроса за безмитния вносъ. По него ние сме напъл- но съгласни съ становището на Варненската търговска камара: при съставянето списцитѣ на- стокитѣ, които ще се ползватъ отъ безмитенъ вносъ, да се по- викаватъ да участвуватъ и спе- циалисти индустриалци. Това да не се извършва на сама гла- ва отъ чиновнитѣ, а като се взема компетентното мнѣние и на специалиститѣ.

„Въ 1909 г. стана изменени- то на закона. По това измене- ние се създаде единъ индуст- риаленъ съветъ, който и сега сѣдестува. Тоя съветъ въ сегашния си съставъ се явява като непъленъ. На мнѣние сме, че състава му треба да бѣде попълненъ и засиленъ отъ чле- нове индустриалци-специалисти. При участие на таква спе- циалисти само съвета може да е съ цѣлостна практическа по- лаза за индустрията, която има нужда отъ истинско поощре- ние, а не отъ тормозене.

„Може нѣкому тукъ да бѣде зловидно, но ние габровскитѣ индустриалци, г-да, гледаме съвсемъ иначе на районитѣ и концеситѣ. Споредъ насъ, тѣ сж едно голѣмо неудобство за развитието на индустрията. Вместо полза, тѣ, напротивъ, принасятъ вреда. Има случаи, когато нѣкои васти райони сто- ятъ съ години непроизползувани, по понеже сж занаятни, нокой другъ не може да ги използва. Ето защо габровскитѣ индуст- риалци въздигатъ: „въ новия за- конъ да не се предвиждатъ ни- какви райони никакви концесии“. Вѣрки да се облага на цѣлѣното си, на капиталитѣ си и на срѣдствата си да работи, кадето ще и кадето намира, че най-добре ще успѣе отвори пред- приятието си.

„Имамъ още една къса белѣж- ка. На нея ще се спрѣ. Тя е по чл. 37 отъ законъ. На осно- вание изричното разпорѣдане на тоя членъ държавнитѣ и общинскитѣ чиновници сж длъжни да посетятъ обекло отъ мѣстно производство на платове. Тая императивна наредба на закона е пренебрегната. Тя е, просто на просто, потъжкана отъ голѣмитѣ и малкитѣ от- говорни фактори въ държавно- то и обществението управление. Ние некаме неговото корегиране (на чл. 37), като се отиде даже до крайността: да се гло- биятъ отъ нѣи шефове на уч- режденията, които допусчатъ на подведомственитѣ си, на и тѣ сами, да посетятъ обекло отъ български платъ. Да се накава и вѣрки такъвъ шефъ, който допуца да се спадява учредението му съ потреби, отъ какъвто и да е видъ, отъ чуздъ произходъ, когато тия потреби има възможностъ да се доставятъ отъ българското про- изводство.

БЪЛГАРСКА БАНКА
АКЦИОНЕРНО ДРУЖЕСТВО
Капиталъ 20.000.000 лева напълно внесени.
Резерви 2.000.000 лева.
Централа СОФИЯ.
Клонове:
ВАРНА, ПЛОВДИВЪ, СЛИВЕНЪ
Телеграфически адресъ: ПРОМИШЛЕНБАНКЪ
Извършва всячки банкови операции въ България и странство.

„Всецѣло българската родна индустрия се нуждае отъ поощрение и насърчение. Тя ще се насърди и поощри не само, когато маситѣ, когато на- рода и търси и предпочита — когато нейнитѣ плащентъ се широко посреща въ страна- ното само отъ работничеството, отъ еснафа и отъ средната ръ- ка хора, а и отъ бюрократиата и отъ аристократиата — и отъ тия, които свенливо се долби- жанатъ до производството на страната и срамжливо го пог- леджатъ. И ще се насърди и поощри, когато свенливитѣ и срамжливитѣ, съ законъ, наси- ла — нека подчертая — бѣ- датъ заставени да обичатъ своето, да предпочитатъ родното си и да го насърчаватъ.

„Не сме съгласни закона да се отлага, защото нѣма причи- ни ватова. Настоятелно искаме измѣненето му да стане още тая година, да тръгнемъ подъ светлината на новитѣ неговни начертания и наредби.

За баланситѣ.

Въ миналия брой обнародва- хме частъ отъ писмото на единъ мѣстенъ търговецъ, който съ безпристрашна откровенностъ го- вори за машинацитѣ, изршени отъ нѣкои търговски фирми за да не падатъ истинскитѣ си доходи и да не се облагатъ до следущитѣ се развѣри съ дана- ца на държавата.

Другъ сжщо така много от- кропенъ и искрененъ човекъ на- пияцата, отъ банкерскитѣ кръго- ве, ни спрѣ въ кантората си и като потвърди вѣрността и а фактитѣ, т. е. че не само вън- раната и породна фирма, не само повечето отъ туюгоджикитѣ фирми, но и много други такива, просто, укриватъ истинскитѣ си доходи, не ги вписватъ въ баланситѣ си и лишаватъ държа- вата отъ правото да получи данци въ следущитѣ се раз- вѣри.

„Но, каза г. банкера, обръне- те и другата страна на медала: никъде държавата какъ нестѣж- на. Тя, или по-добре, организѣ й просто оголватъ данжкоплат- цитѣ — върху единъ милионъ лева печалби излагатъ деветстотинъ хиляди лева данжкъ!

„Познавамъ такъвъ случай: „Галантаристъ мѣстенъ търго- вецъ, българинъ, добросъвестно деклариралъ печалби за две го- дини около 400 хиляди — обло- жили го съ данжкъ 350 хиляди лева! Взели му всичко, какъвто спечелилъ! Това е безподобно! Съ какво право може да се възмущава овнъ търговецъ, кой- то ни е писалъ писмото по фалшивитѣ балансъ?“

„И въ брадата има, но и въ дръжката има. Ще ни кажа следуюция случай: Бр. 3, фирма стара, фирма солидна, фирма съ голѣма честъ и най-добро име, чистосъвестно декларирала бе печалби около 1,250,000 лева. Обложиха я съ 980,000 лева данжкъ! Фирмата, значи, за се- бе си почти нищо не спечелила. Вѣнчакъ спечелено го вѣе дър- жавата. Чудно ли е, че както постѣнва държавата спрямо търговцитѣ, така ще постѣн- ватъ и последнитѣ спрѣмо нея — ще криятъ печалбитѣ си.

„Ето азъ ще ви посоча другъ случай като тоя въ оивидени- ната ни статия. Азъ нещѣ да съ- обща името на фирмата, но не- щѣ да окачествявамъ и баланса ѣ така, както би го окачествилъ другъ нѣкой. Напримеръ, ба- ланса на акционерното д-во . . .

(вижъ брой 11 Дър. В.) съдържа бру- то печалба 1,191,921-05 лева — нето 320,574-70 лева. Ако се остави на менъ да преценявамъ тоя балансъ съ тия цифри, азъ бихъ казалъ нѣм-малкото, че тѣ сж погрѣшно вписани въ тия развѣри. Не азъ, но и вѣрки като менъ ще каже: ако тая фирма, като комисонерско-жи- тарка има въ годината мини- мумъ 2000 вагона храни въ варненския си клонъ само. И отъ тия 2000 вагона е ввела коми- сиона минимумъ по 1000 лева, тая само отъ тоя перо има бру- то 2 милиона лева печалба. Но тая среду тия храни раждава на вагонджикитѣ и пари съ лихви за кулуването имъ; тая има и други клонове, които търгуватъ съ други артикули. Добросъ- вестно бихъ казалъ азъ, а и вѣрки други като менъ би ка- залъ: бруто и нето печалбата на тая фирма не е, както е на- равена въ баланса, но че въ баланса се е вмѣкнала нѣкаква грешка, която не е могла да се съгледа. Искамъ да кажа: та- кива случаи на педагогичане на реалното и на фиктивното сж възможни — имамъ човека 2—3 милиона печалба, но заблу- дилъ се та тискалъ единъ или половинъ, та що отъ тоя? Дър- жавата да си отвори очитѣ!“

И така, работата става: око- ва око, вѣжбъ за вѣжбъ — държа- вата чрезъ своитѣ органи не- сумква нѣка живечности отъ гражданитѣ, като имъ слага не- посилни данци; гражданитѣ, търговцитѣ, въ особенностъ, се стараятъ да се запазватъ отъ подобно изземукване на тѣхната живечностъ. И раждатъ се не- споразумения, ражда се не при- миримостъ, ражда се аномали- ности, които води къмъ гибелъ едната и другата страна — дър- жавата и гражданството.

Криенето на истинскитѣ пе- чалби, на прѣвъ и последенъ погледъ, е най-яркия знакъ на откаване да се плащатъ дан- ци. А тежко и горко на тая държавна, на която гражданитѣ откаватъ да плащатъ данци. И обратното: държавата дости- не ли до тамъ, че да взима и пепелта на данжкоплатцитѣ си

АТАНАСИЯДИ, ЗИСИЯДИ & С-це — ВАРНА.
 Внос — Износ — Комисии — Представителство.
ПАРАХОДНА АГЕНЦИЯ
 За телеграми: ФЕРЕКИДЪ. Телефон № 232.
Колониалъ и бои на едро.
 Векога на складъ голѣми количества отъ прочутото пър-
 вкачествено
Дървено масло Нацанулисъ и Гриманисъ **Дървено масло**
 МАСЛИНИ волошки равни качества, ХАЙВЕРЪ (гарана),
 СМОКИНИ, САПУНИ бѣли и марилски, ХАРТИИ амбалажна
 и КЕСИИ и всекакви други колониални стоки.
Всекакви Бояджийски артикули:
 Нефтъ, тугвалъ, бронзове равни, гипсъ, волофенъ, синки белгий-
 ски, гумаланъ, и всекакви сухи блажини, емайлови и други бои.

А. Парушевъ — Варна
 Производство на захарни изделия:
ЛОКУМЪ, БОНБОНИ, ХАЛВА, КАРАМЕЛИ
 и всекакви други.
Продажба на едро и дребно.
Локума, като специалитетъ на работилницата нп,у
 превъзходствува сирексия и цариградския проч ти
 локуми, и въ България е безъ конкуренция.

ва да събира пари да се поддържа; въ това събиране на пари, надмине ли пормитъ, които данъкоплатците могат да понасят, пакъ тежко и горко за нея, а тежко и горко и за данъкоплатците и, защото като пребере тя пенко отъ тѣхъ, тя л тѣ въ единъ гробъ ще се закопаятъ; нея и тѣхъ само гроба, само общия гробъ ще ги спаси. Alvanitino.

Въ защита на българскитѣ интереси.

Презъ септември м. г., съ внашето и съдѣйственото на българското правителство, отплава отъ Варна за Одеса българската моторна яхта „Ив. Вазовъ“, представяваща стойност около единъ милионъ лв. Яхтата „Вазовъ“ пристига въ Одеса по най-редовенъ начинъ, вървѣнъ това, обаче, бива съсемъ незаконно задържана отъ болшевишкитѣ власти поради единствената вина, че е подъ български флагъ.
 На 17 ноември 1924 г., докарана отъ бурята, пристига въ варненския портъ болшевишката частна гемия „Сергей“. Стопанинътъ на „Вазовъ“ помолва Министра на жел. и последния съ телеграма № 10,048 отъ 21 ноември 1924 г. нарежда въ задържането на гемията „Сергей“ като репресия за уреждане въпроса съ връщането на „Ив. Вазовъ“. Въ последствие въпросната гемия бѣ предадена за използуване другиму! Редовно ли е това или не ще има да се установява.

Цѣлата на настоящето ни е да обърнемъ вниманието на българското правителство върху новъ единъ случай за защита интереситѣ на единъ български гражданинъ и то добръ българинъ и занесенъ офицеръ, равняванъ на три пѣти превъ войната и награденъ съ 4 орденъ, отъ които двата кръстове за храбростъ! На 15 м. и пристига по единъ мистериозенъ начинъ въ варненското пристанище болшевишкия корабъ „Утришъ“, който нѣма по-малка стойностъ отъ „Вазовъ“. Стопанина „Вазовъ“ помолва съ заповѣди и г. н. Министра на желѣзницъ и пристанъ. нарежда телеграфически (телегр. № 5160 отъ 29 м. м.) да се задържи „Утришъ“ до второ равнореждане. „Утришъ“ е държавенъ болшевишки корабъ, прицѣляващъ на сѣщата оная държавна, която незаконно заграби

„Вазовъ“. Стопанина на „Ив. Вазовъ“ разчита на пълното съдѣйствие на българското правителство и е отиравилъ до г. Министра на Жвншинитѣ дѣла обстойна молба — изложение, въ което, между другото казва: „да припачамъ подкрепата и застъпничеството на чужди поданици не мога и не желая, защото моята българска съвѣсть не ми позволява това“ — И няма за защита интереситѣ на единъ български гражданинъ въ България чужди поданици трѣба да се застъпатъ предъ българското правителство?! ...

Надяваме се, че българското правителство и респективния Министеръ ще погледнатъ по сериозно на въпроса и ще се застъпятъ за интереситѣ на своя поданикъ, който къмъ ничия друга поддрена и съдѣйствие не може да прибегне!

Ще следимъ и, ако стане нужда ще се повърнемъ на въпроса.

Гражданинъ.

Б. Р. Даваме мѣсто на горчото съ утѣреностъ, че то ще бѣде чуто отъ кадето трѣба — че на него ще обърнатъ най-сериозно внимание: а) г. министра на външнитѣ работи, чиято длъжностъ е да интересира, по всичкитѣ подлежащи пѣтици и чрезъ всички подлежащи официални мѣста, предъ руското правителство за съвърщането кораба „Ив. Вазовъ“ на законния му стопанинъ; б) г. министра на пристанищата, чиято длъжностъ е да сложи рѣка на находящия се на варненското пристанище руски корабъ „Утришъ“ и до като въпроса за конфискувания въ Одеса български корабъ „Ив. Вазовъ“ стои като point controversé — като въпросъ, който заслужава своето справедливо разрешение и удовлетворение правата и интереситѣ на пострадалия отъ руския произволъ български поданикъ стопанинъ.

За кредита.

Въ съвместнитѣ рѣзюмвания, които тия дни станаха въ София между Български Търговски, Български Индустрияленъ и Занаятчийски съюзи, равнявано е и по банковия кредитъ, съ който следвало би да се подпомага стопанската и икономическа предприемчивостъ. Констатирано е, че кривата се равнява и везидла по сетивна отъ общия вътрешенъ стопан-

ски гостой и поради откава на Б. и. б., както и на всички почти частни банки да поддържатъ кредита. Констатира се, т. е., че Б. и. б., а също и частнитѣ банки, които предъ месецъ и повече — въ много тежкитѣ дни на България, поради атенатитѣ — се възрѣтисиха на искането на търговцитѣ да се обяви единъ краткотрѣенъ, макаръ, мораториумъ, не устояха на тържественно поегитѣ си задължения, да улесняватъ уреждането на разнитѣ платежи, като способуватъ същевременно съ пошпиритъ кредитъ да стане едно раздвижане на търговията и едно що годе стопанско съживяване въ страната.

Фактъ, че повече отъ два месеца не е станалъ никакъвъ вносъ и че банкитѣ, като никога отъ 2—3 години насамъ, иматъ пари, които не се движатъ, обявява обстоятелството, че банкитѣ не устояха на думата си.

Въ резултатъ, стюанитѣ, въ съвместното обсъждане на това положение, сж рѣшили да молятъ настоятелно Българската народна банка, като внуши на частнитѣ банки да правятъ улесненията съ кредитъ, ва каквито сж единъ видъ формално ангажирани, но и сама тя да допуска реакцентирането по взаимно споразумение на странитѣ и да прави шкото и рѣшкото.

Трѣтъ главни професионални стюова сж изправилъ веднага следъ решението си, своитѣ пестѣжки предъ управлението на Б. и. банка съ утѣреностъ, че то ще вземе приетрѣще рѣшението имъ.

Трѣтъ главни професионални стюова, това сж представителитѣ на целокупна стопанска България. Трѣбва и шие да върваме, че глѣзетъ имъ ще бѣде чутъ. W.

Константино-еленския курортъ край Евксиноградъ.

Въ 1902 години, по формално предложение на инициация тия редове, въ качеството му на окръженъ съветникъ, сесията на Варненския окръженъ съветъ тогава одобри, шото, по съдебенъ редъ придобитото стопанство на манастира св. св. Константинъ и Елена, промитивно разработано до това време, да се преобърне въ едно модерно земледѣлческо лозарско и градинарско образцово стопанство съ породително скотовъднъ и птицевъднъ станции. Окръжния съветъ единодушнo гласува и предвиде въ окръжния бюджетъ дори сумитѣ, които бѣ нужно да се издѣлятъ за въвека една точно опредѣлена цѣль и нужда: стопанството да се доведе до едно положение да служи за образецъ, за примеренъ показъ въ земледѣлко — производственото отношение и да е една общополевна станция за скотовъдния и птицевъдния разходъ. Купиха се породителни синни, говежди добитѣкъ, итици и пр. Проектираше се да се закупятъ породителни овце и кови. Това за първо време. А за по-нататѣтъ мислеше се да се организира развитието въ областята на модерното градинарство и лозарство и на всека стопанска отрасль, която подхожда на мѣстнитѣ почвени и климатически условия. Но идеалътъ на всички, безъ изключение, окръжни съветници бѣше — да се създадатъ и ржкотворни условия за единъ бѣдащъ курортъ. Съ този идеалъ, съ тия пожелания за бѣдащето на окръжното стопанство при св. св. Константинъ и Елена се раздѣляха тогвашинитѣ окръжни съветници отъ мандата си и като служители на окръжа, пре-

дѣдоха стопанството на съветницитѣ, които ги вмѣстиха. За съжаление, заместницитѣ не само не продължиха да преедватъ заветания имъ идеалъ, но и всичко направиха да заличатъ и онова малко, което бѣ направено отъ съвета, който ги предѣствувахе. Едва въ последнитѣ 4—5 години се съзна, че времето е да се гради, а не да се събаря и единъ-два отъ съветитѣ, макаръ и съкпернически, бѣха трѣгнали въ пжтъ, насоченъ отъ инициативата въ 1902 год. Издигнаха се дѣв-три жилищни здания и кръщенето на това, безъ подобие въ черноморския брѣгъ хубаво, красиво и вгодно за курортъ, мѣсто само по себе си дойде. Курорта св. св. Константинъ и Елена, който е окръженъ съ всичкитѣ предѣсти на природата, който като курортъ е прелестъ, нѣмаща подобна на себе си не само по другитѣ брѣгове на Черно море, но и по другитѣ морета. Той стана известенъ, стана популяренъ и любимъ за всекого, който го е посетилъ въ последнитѣ 2—3 години заради природнитѣ му предѣсти, заради уютността му, заради красивитѣ пейзажи, заради плажа му, заради биестра му морска живописна вода, заради климата му и заради всичко онова, което у другитѣ курорти го нѣма — общата му възлешностъ, съчетана отъ всекакви глѣдки по синивнитѣ на далечнитѣ простори на морето; отъ глѣдкитѣ на възлешнитѣ и развеленни окръжаващи го ржтове; отъ глѣдкитѣ на обширнитѣ террасообразни съ кичести горички и развеленни тревни площи, които омайватъ съвърщанието и пленяватъ душитѣ, любящи хубавата, обичащи красивата природа.

Курорта, малкия край Евксиноградски курортъ на св. св. Константинъ и Елена, който бѣ следвало заслужено да носи името „Черноморска Прелестъ“ прѣвари голѣмия курортъ на Варна. Въ благоустройственото отношение курорта на св. св. Константинъ и Елена надмина гр. Варна като курортно мѣсто. Великитѣ иривати хубости на курорта Варна се загубиха и продължаватъ да се губятъ предъ тия, които ниватъ, особено отъ направеното отъ година насамъ за подобренето около манастира св. св. Константинъ и Елена. Съ всичко, което се е направило и по настояителствъ се прави, се енергично и похватно гради, той всекога ще превъзходствува Варна като курортъ и никога нѣще бѣде достигнатъ въ това отношението отъ нея. Даме единикъта по красотата си варненска морска градина не ще може да съперничва на нищо отъ малкия Край-Евксиноградски курортъ, който представява една особена „Черно-морска Прелестъ“, е едно мѣсто за особено приятна почивка. Защото не е само уютътъ, който ржкотвори тамъ и който гради неговата великолепностъ и красотата. Него го надигатъ до тая великолепностъ и красота, както кавахме, съчетанията на самата природа, които вече изброихме: венецѣтъ отъ красивитѣ рѣтове, които го окръжаватъ, омайно красивитѣ, образали съ кадифени зеленини нивини, пейзажитѣ, аленитѣ, красивитѣ паркове, градинитѣ, лозята, чистия въздухъ, прохладния климатъ, студената и като кристалъ бистра и изобилна вода, девственостята и уютността, които дълбоко се чувствуватъ отъ душата при пошкитата или лѣчението.

Слънчевитѣ и пѣсчнитѣ бани.

Слънчеви вани.
 Вечъ знаемъ въ кои случаи и какъ можемъ да се ползуваме презъ лѣтния сезонъ отъ къпането въ морето и въ рѣкитѣ, когато това удоволствие ще ни служи да се лѣкуваме или, просто да се разхлаждаме — да даваме приятна почивка на мозѣка си и на нервитѣ си. Въ нѣкои случаи, обаче, стѣва нужда лѣкари да нареди не морски или рѣчни бани за нуждитѣ на човека, а така нареченитѣ *слънчеви бани*. Тоя родъ бани ставатъ така, че голо обнаженото тѣло на къпящия се, се подлага на грѣнето и дѣйствието на слънчевитѣ лжи. За тая цѣль въ съвременнитѣ санаториуми се устройватъ особенни приспособления, които скриватъ болния отъ постороннитѣ погледи. Нѣкои частни лица си устройватъ подобни приспособления на тераситѣ или балконитѣ на своитѣ домове. Нѣкои виматъ такива вани въ време на разходкитѣ си въ пустинитѣ, не посещаванитѣ мѣста, дето сж утѣрени, че нѣма да бѣдатъ виждани отъ проходящитѣ. Добре е, обаче, слънчевитѣ вани да се взематъ въ съответнитѣ заведения така: цѣли съблечени да лѣгатъ върху матраци (сламеници), покрити съ мушамъ, или върху дѣски силно нагорещени отъ слънцето. Главата на къпящия се да се охранява отъ слънчевитѣ лжи съ покрива на къщата или съ омбрела по начинъ, шото на дѣйствието на слънцето да бѣдатъ подложени само другитѣ части на тѣлото. Въ това положение лѣкуващиятъ се се остава до известно време, предписано, безъ друго, отъ лѣкаря. При чувствителностъ на кожата, или прѣ желане да се предизвика испотиване, лѣкуващия се бива завиванъ въ бѣлъ чаршафъ или какво да е бѣло платно и така се подлага на слънцето. Въ заключение, правятъ се прохладни и хладки промивания, душъ и т. н. Кожата скоро става мургаво-червена. Често се явява кожна спаница (пѣлчици, като копривена треска), което е знакъ на твърде продължително влияние на слънчевитѣ лжи. Появата на такива пѣлчици трѣба да се избѣгва, защото тѣ пречатъ на лѣчението. Не бива да се мисли, че предвидъ на тая спаница слънцето изтегля отъ тѣлото болетогорнитѣ вещества, и, че, ужъ появяването на тия пѣлчици представляватъ отъ себе си желаната крива. Слънчевитѣ бани могатъ горещо да се пропоржуватъ при малокръвие, нервностъ, бѣлодробна болестъ, подагрически и ревматически страдания.

Пѣсчни вани.
 Другъ видъ сж пѣсчнитѣ вани. Най-добре е тѣ да се правятъ въ дървени съдини. Пѣсчнитѣ се нагрѣва на слънцето, на огъня въ голѣми тави (тепени) или въ голѣми обрѣщанци се барабани. Трѣба щателно да се следи за температурата, шото иначе могатъ да последватъ изгаряния отъ много натопленитѣ пѣсчни стърна. Преди всичко, дѣното на ваната се покрива съ дебелъ слой отъ нагорещени пѣсчкъ, върху който лѣкуващия се лѣга или сѣда. Следъ това той се покрива съ тънъкъ слой пѣсчкъ, като се остави горната част на гърдитѣ свободна. Ваната се покрива съ чаршафъ или съ нѣкаква друга черга. Лѣкуващия се трѣба спокойно да лежи. При температура 45—50° Ц. (36—40° Р.) се явява потъ; въ пѣсчната вана болния стои 1/4 часъ и повече. После той излиза или го изваждатъ отъ пѣсчната вана и се пренася въ по-рано приготвената вана

* Или „Приятна Почивка“ или „Здраве и Сила“.

